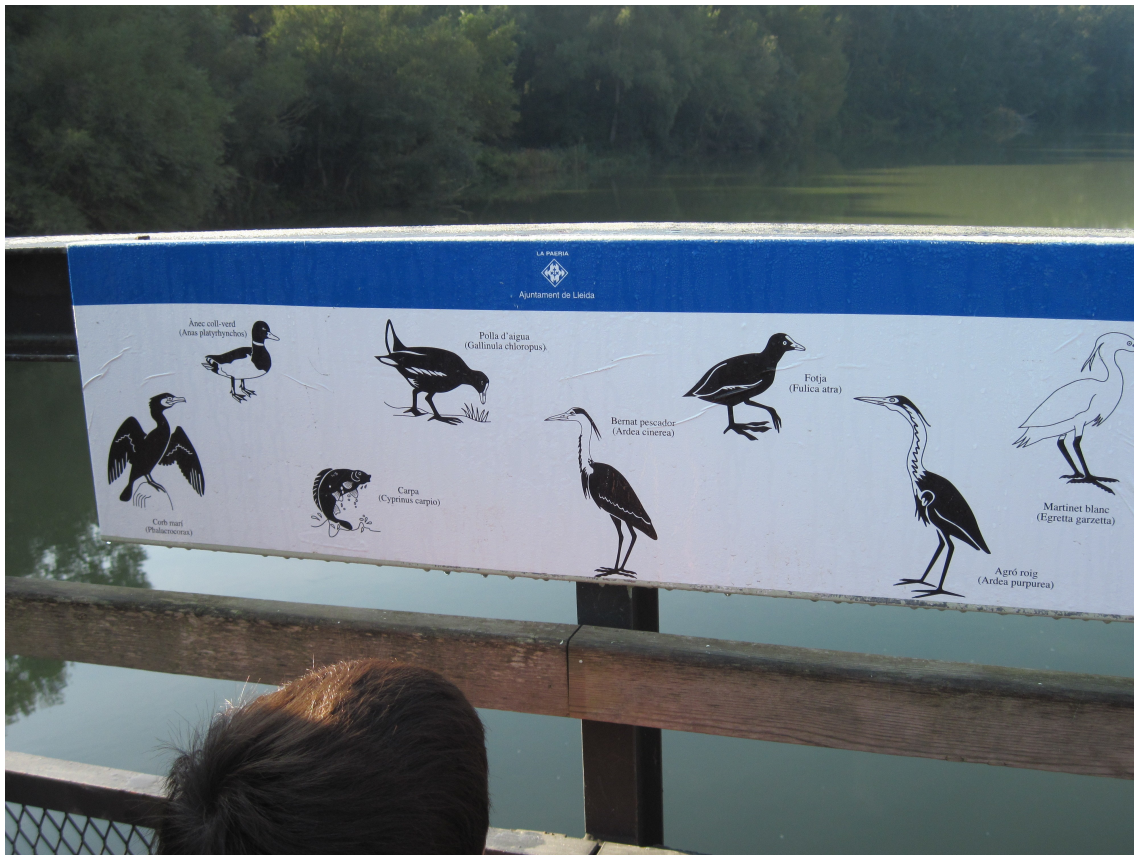

ANNEX 1. FOTOS DE CARTELLS.

Espais de Memòria

Liceu Escolar

El Liceu Escolar, tan present en la memòria de la ciutat de Lleida, va aparèixer com a institució associada a un model d'educació en llibertat i es va enllestir com un símbol de les víctimes innocents de la guerra.

El 1906, el promotor de Joventut Republicana de Lleida Frederic Godàs Legido (1879-1920) va fundar l'escola al carrer Cavallers i el 1913 es va instal·lar a Blondel, Victòria Vila Badia (1883-1962), esposa de Godàs, va completar el projecte educatiu integrant-hi l'escola de noies Minerva. El Liceu Escolar va suposar, fins a la mort del seu fundador, la introducció a Lleida de les tendències pedagògiques renovadores presents a la Catalunya de principis del segle XX.

El Liceu, amb el Casal de Joventut, seu actual de l'Institut Municipal d'Acció Cultural, i el desaparegut Camp d'Esports de la carretera d'Osca, inaugurats conjuntament l'1 de gener de 1919, són les tres institucions més representatives de la modernitat social i política lleidatana del primer terç del segle XX.

El 2 de novembre de 1937 Lleida va patir un bombardeig de l'aviació feixista, en el qual hi van haver unes 250 víctimes mortals. Una part del Liceu va quedar enderrocada a causa de l'atac i una cinquantena de nens i nenes, i algun professor, hi van morir entre les runes.

El record dels efectes de la violència provocada per la intolerància dels homes i la brutalitat de la guerra fan ressaltar els valors de l'educació, la democràcia i la pau que avui representa la història del Liceu Escolar.

memorial democràtic

Façana del Liceu. Façana del Liceu. Realitat del Liceu Escolar

El edifici del Liceu Escolar després de la guerra mostrava els danys ocasionats pel bombardeig i la simbologia dels vencedors.

After the war, the Liceu School building showed the damage caused by the bombings and the symbolism of the victors.

Liceu Escolar

Le Liceu Escolar, très présent dans la mémoire de la ville de Lleida, apparut comme une institution associée à un modèle d'éducation fondé sur la liberté, avant de devenir un symbole des victimes innocentes de la guerre.

En 1906, Frédéric Godàs Legido (1879-1920), l'un des chefs de file du mouvement Joventut Republicana de Lleida (Jeunesse républicaine de Lleida), fonda l'école rue Cavallers, et s'installe à la rue Blondel en 1913. Victòria Vila Badia (1883-1962), épouse de Godàs, complète le projet d'éducation en lui intégrant une école pour filles, Minerva. Jusqu'à la mort de son fondateur, le Liceu Escolar se proposait d'introduire à Lleida, un nouveau concept d'enseignement, déjà présent en Catalogne depuis le début du XXe siècle.

Le Liceu, le Casal de Joventut (maison des jeunes), actuel siège de l'Institut municipal d'action culturelle et le Camps d'Esports de la route d'Osca, aujourd'hui disparu - tous inaugurés le 1er janvier 1919 - sont les trois institutions les plus représentatives de la modernité sociale et politique de Lleida des trente premières années du XXe siècle.

Le 2 novembre 1937, la ville de Lleida fut bombardée par l'aviation franquiste, et environ deux cent cinquante personnes trouvèrent la mort. Une partie du Liceu fut détruite par les bombes et quelque cinquante enfants (filles et garçons) ainsi que des professeurs moururent sous les décombres.

La vague de violence provoquée par l'intolérance des hommes et par la brutalité de la guerre fit renaitre les valeurs de l'éducation, de la démocratie et de la paix, dont est aujourd'hui empreinte l'histoire du Liceu Escolar.

Liceo Escolar

El Liceo Escolar, tan present en la memòria de la ciutat de Lleida, apareix com a institució associada a un model d'educació en llibertat i se fundí com un símbol de les víctimes innocents de la guerra.

En 1906, el promotor de Joventut Republicana de Lleida Joventut Republicana de Lleida Frederic Godàs Legido (1879-1920) funda l'escola en la calle Cavallers i en 1913 se instal·la en la calle Blondel, Victòria Vila Badia (1883-1962), esposa de Godàs, completa el projecte educatiu integrant-hi la escola de noies Minerva. El Liceo Escolar supuso, hasta la muerte de su fundador, la introducción en Lleida de las tendencias pedagógicas renovadoras presentes en la Cataluña de principios del siglo XX.

Liceo, con el Casal de Joventut, sede actual del Instituto Municipal de Acción Cultural, y el ya desaparecido Campo de Deportes de la carretera de Osca, inaugurados conjuntamente el 1 de enero de 1919, son las tres instituciones más representativas de la modernidad social y política leidatana primer tercio del siglo XX.

El 2 de noviembre de 1937, Lleida sufrió un bombardeo de la aviación fascista, en el que hubo unas 250 víctimas mortales. Una parte del Liceo quedó derribada a causa del ataque y unos cincuenta niños y niñas, y algún profesor, murieron entre los escombros.

El recuerdo de los efectos de la violencia provocada por la intolerancia de los hombres y la brutalidad de la guerra resalta los valores de la educación, la democracia y la paz que hoy representa la historia del Liceo Escolar.

memorial democràtic

Façana del Liceu. Façana del Liceu. Realitat del Liceu Escolar

El edifici del Liceu Escolar després de la guerra mostrava els danys ocasionats pel bombardeig i la simbologia dels vencedors.

After the war, the Liceu School building showed the damage caused by the bombings and the symbolism of the victors.

Liceu Escolar (Lyceum School)

The Liceu Escolar (Lyceum School), a fixture in the memory of the city of Lleida, rose as an institution associated with a model of education under freedom and went down as a symbol of the innocent victims of war.

In 1906, the leader of Joventut Republicana de Lleida (the Republican Youth of Lleida), Frederic Godàs Legido (1879-1920), founded the school in Cavallers Street; in 1913, it was established in Blondel Street. Godàs' wife, Victòria Vila Badia (1883-1962), completed the educational project by integrating the Minerva school for girls there. The Lyceum School meant, up to the death of its founder, the introduction in Lleida of the general and innovative teaching trends found in Catalonia in the early twentieth century.

The Lyceum, along with the Youth Centre, which is the current headquarters of the Municipal Institute of Cultural Activities and the now defunct Sports Field on Huesca Road were jointly inaugurated on 1 January 1919; they were the three most representative institutions of Lleida's social and political modernity in the first third of the century.

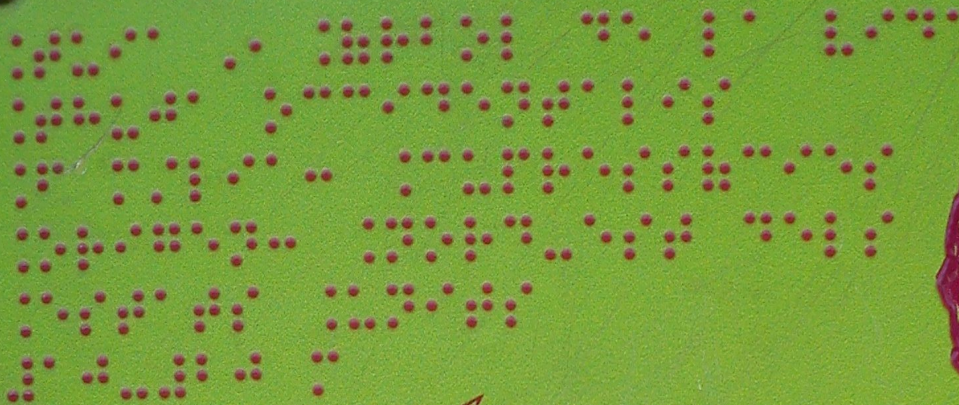
On 2 November 1937, Lleida suffered fascist aerial bombings, which caused some two hundred and fifty deaths. Part of the Lyceum was destroyed in the attack and fifty children and one teacher were killed under the rubble.

The memory of the effects of violence caused by the intolerance of men and brutality of war stands in contrast to the values of education, democracy and peace that the history of the Lyceum School now represents.

memorial democràtic

Generalitat de Catalunya

Ajuntament de Lleida

10-20 m

Tuia / Àrbol de la vida

Thuja occidentalis

Família: Cupressàcies

Origen: Nord-est dels Estats Units

DISSENY I IL·LUSTRACIONS: OLGA SANFELIU SOLÉ

EM
BA

Ajuntament de Lleida

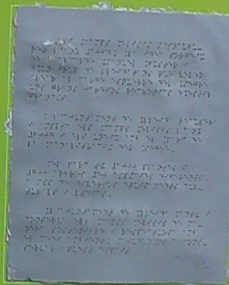
PUNTO·DIS®

Gaudeix dels nous Camps Elisis de Lleida

vostè està aquí

■ Els Camps Elisis s'inauguren l'any 1864. La idea sorgeix de l'alcalde Manuel Fuster i d'un grup de lleidatans que volen crear al marge esquerre del Segre uns grans jardins romàntics d'estil francès. L'Ajuntament de Lleida recupera i amplia els Camps Elisis l'any 2007 i els uneix amb al Parc de la Canalització del Segre. El parc té 10.000 plantes i 700 arbres de 50 espècies diferents, a més de diversos equipaments culturals i lúdics. L'Ajuntament de Lleida manté i conserva els Camps Elisis de manera sostenible i respectuosa amb el medi ambient. Ajuda'ns a conservar aquest espai!

■ Los Camps Elisis se inauguran en el año 1864. La idea surge del alcalde Manuel Fuster y de un grupo de leridanos que quieren crear en la margen izquierda del río unos jardines románticos de estilo francés. El Ayuntamiento recupera y amplía los Camps Elisis en el año 2007 y los une al Parc de la Canalització del Segre. El parque tiene 10.000 plantas y 700 árboles de 50 especies diferentes, además de diversos equipamientos culturales y lúdicos. El Ayuntamiento de Lleida mantiene y conserva los Camps Elisis de manera sostenible y respetuosa con el medio ambiente. ¡Ayúdanos a conservar este espacio!

■ Les Camps Elisis sont inaugurés en 1864. L'idée vient du maire Manuel Fuster et d'un groupe d'habitants de Lleida qui souhaitent créer sur la rive gauche de la Segre de grands jardins romantiques de style français. La Mairie de Lleida récupère et agrandit les Camps Elisis en 2007 et les relie au Parc de la Canalització del Segre. Le parc comporte 10 000 plantes et 700 arbres de 50 espèces différentes, en plus de divers équipements culturels et ludiques. La Mairie de Lleida maintient et conserve les Camps Elisis de façon soutenable et respectueuse de l'environnement. Aidez-nous à conserver cet espace !

■ Camps Elisis was inaugurated in 1864. The idea was conceived by Mayor Manuel Fuster and a group of Lleidan citizens, who wanted to create some French-style large romantic gardens on the left bank of the Segre River. Lleida City Council restored and expanded Camps Elisis in 2007 and connected it with the Parc de la Canalització del Segre. The park has 10,000 plants and 700 trees of 50 different species, in addition to various cultural and recreational facilities. Lleida City Council maintains and conserves Camps Elisis in a way that is both environmentally friendly and sustainable. Help us to look after this space!

